

Тим не менш, зазначений правовий документ, за умови його виконання Україною, надає можливість залучитися до процесу євроінтеграції в майбутньому.

Список використаних джерел

1. Petrov R. Association agreements between the EU and Ukraine, Moldova and Georgia: Legal and constitutional challenges of implementation. Вісник Львівського університету. Серія : Міжнародні відносини. 2014. Вип. 36(2). С. 15–24.
2. EU Enlargement Policy. Steps towards joining. URL: https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/policy/steps-towards-joining_en.
3. Stabilisation and Association agreement between the European Union and the European Atomic Energy Community, of the one part, and Kosovo, of the other part. URL: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10728-2015-REV-1/en/pdf>.
4. Stabilisation and Association Agreement between the European Communities and their Member States, of the one part, and the former Yugoslav Republic of Macedonia, of the other part. Brussels, 26 March 2001. URL: https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/saa03_01_en.pdf.
5. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
6. Ван Елсуверге П. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом як інноваційний правовий інструмент. Право України. 08/2015. С. 9–16.

ПОРУШЕННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ ТА ГРОМАДЯНИНА ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ В УКРАЇНІ

*П. І. Орлова, магістрантка, кафедра правознавства ПУЕТ;
науковий керівник – проф. Лаврик Г. В.*

Наприкінці 2019 року для написання магістерської роботи мною було обрано тему, присвячену забезпеченню прав і свобод людини та громадянина у правозастосовній практиці державних органів України. На той момент в мене були дещо інші ідеї та цілі підготовки наукової роботи, ніж останнім часом. Видається, що масштаб порушень прав та свобод людини в Україні і решті світу змінився. Порушення, які були менш масовими та більш локальними, нині стали глобальними.

Завжди захоплювало та цікавило все, що стосується прав і свобод людини та громадянина, адже кожен, незалежно від виду

суспільно-корисної діяльності, країни проживання, повинен почуватися вільним, мати певні права і свободи. Неодмінно турбувала беззахисність особи перед державою та її невміння правильно трактувати закони країни, зокрема на свою користь. Саме тому, ще навчаючись у школі, я стала членом Європейського молодіжного парламенту в Україні та готувала доповідь на тему гендерної рівності. Завжди хотіла, щоб права українців були так само непорушні, як і права європейців.

В 2020 році Україна вступила в іншу, практично незвідану епоху разом з цілим світом. Вся попередня теорія та практика взаємодії людей та держави в сфері додержання прав та свобод людини та громадянина, яку опановували та застосовували упродовж останніх десятиліть, була фактично зруйнована невідомою силою – пандемією світового масштабу, введення карантинів в різних країнах та їх можливими наслідками, які, безперечно, стануть початком нових взаємовідносин між громадянами та державами. Це може стати підґрунтям для великого «соціального експерименту» зі звуження та порушення прав людини, що, в свою чергу, може призвести до важливих інституційних та політико-правових змін в ХХІ столітті як окремо в Україні, так й в інших країнах світу.

Після проголошення пандемії в Україні був введений правовий режим «надзвичайної ситуації». Проте, нормативно-правові акти приймалися як при правовому режимі «надзвичайного стану», що є принциповою помилкою. Надзвичайна ситуація не є режимом надзвичайного стану – лише особливим режимом роботи профільних державних органів, спрямованою на ліквідацію наслідків такої надзвичайної ситуації. Режим надзвичайної ситуації не може обмежувати чи порушувати права людини та громадянина, передбачені діючими законами та Конституцією України.

У зв'язку із загостренням епідемічної ситуації на території України внаслідок поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19, було ухвалено низку нормативно-правових актів, як то:

– постанова Кабінету Міністрів України «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» від 11 березня 2020 року;

– указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 березня 2020 року № 87/2020 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення національної безпе-

ки в умовах спалаху гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 від 13 березня 2020 року;

– розпорядження Кабінету Міністрів України «Про тимчасове закриття деяких пунктів пропуску через державний кордон та пунктів контролю і припинення в них пішохідного сполучення» від 13 березня 2020 року № 288-р [2–4].

Ці документи передбачають введення різних заходів, зокрема тих, що обмежують конституційні права і свободи людини та громадянина. Подібні заходи можуть вводитися виключно в умовах воєнного або надзвичайного стану та із зазначенням строків дії цих обмежень у відповідності до норм діючих законів.

Таким чином було порушено ряд статей Конституції України та чинного законодавства, що підлягає додатковому серйозному дослідженню. Таке дослідження намагатимуся здійснити своїй магістерській роботі.

Сьогодні можна вказати на основні порушення норм конституційного права, зокрема викладених у таких статтях як стаття 24 Конституції України «громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом», стаття 28 Конституції України «кожен має право на повагу до його гідності...» (примусова самоізоляція), стаття 29 Конституції України «кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність...», стаття 33 Конституції України «кожному, хто на законних підставах перебуває на території України, гарантується свобода пересування ...право вільно залишати територію України, за винятком обмежень, які встановлюються законом», стаття 42 Конституції України «кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом...», стаття 43 Конституції України «кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею...» [1].

Безумовно, цей перелік порушень норм Конституції України та чинного законодавства не є вичерпним та буде переглянутий (також з урахуванням можливих інших порушень). В даних умовах в процесі розвитку демократії, додержання прав і свобод людини та громадянина створення нової належної та ефективно національної системи правового захисту стає одним з головних завдань кожної держави. Головним змістом діяльності держави стають права і свободи людини та громадянина, гарантії їх здійснення. Прийняття та забезпечення таких прав і свобод

Конституція України покладає на державу як її головний обов'язок. Тому саме держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Саме Конституція України та чинне законодавство закріплюють за державою в особі компетентних державних органів функцію захисту прав і свобод громадян України, яка гарантує кожному право звертатися за захистом своїх порушених прав. Враховуючи існуючі в світі тенденції, розбудова України як демократичної, правової, соціальної держави, закріплення в Конституції України положення про найвищу соціальну цінність людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканості і безпеки вимагає формування зовсім нових підходів до захисту прав і свобод людини та громадянина.

Список використаних джерел

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року № 245к/96-ВР із змінами, внесеними згідно Закону України № 1401-VIII від 2 червня 2016 року. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 28. Ст. 532.
2. Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2: Постанова Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 року № 211. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-p>
3. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 березня 2020 року № 87/2020 «Про невідкладні заходи щодо забезпечення національної безпеки в умовах спалаху гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2»: Указ Президента України від 13 березня 2020 року № 87/2020. Голос України. 2020. 17 березня.
4. Про тимчасове закриття деяких пунктів пропуску через державний кордон та пунктів контролю і припинення в них пішохідного сполучення: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 березня 2020 року № 288-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/288-2020-p>.

ДУАЛІЗМ ПРИВАТНОГО ПРАВА: ЗНАЧЕННЯ ДОСВІДУ ЗАХІДНОЇ ЄВРОПИ ДЛЯ УКРАЇНИ

В. І. Іващенко, студентка 2-го курсу, кафедра правознавства ПУЕТ, науковий керівник – доц. Кульчий О. О.

Актуальність даної теми полягає у тому, що в Україні бракує глибокого та комплексного вивчення основ сучасного правового регулювання приватно-правових відносин в таких країнах, як